

**Решение № 4559 от 28.04.2023 г. по адм. д. № 3603 /
2021 г. на Върховен административен съд**

Чл. 272 ИЗБОРНИЯ КОДЕКС

Чл. 57, ал. 1, т. 49 ИК

Чл. 58 ИК

Чл. 58, ал. 1 ИК

Чл. 58, ал. 2 ИК

Чл. 65 АПК

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в съдебно заседание на пети април две хиляди и двадесет и трета година в състав:

Председател: МАРИНИКА ЧЕРНЕВА

Членове: ДИАНА ГЪРБАТОВА

ВЛАДИМИР ПЪРВАНОВ

при секретар Радка Христова и с участието

на прокурора Веселин Найденов изслуша докладваното

от председателя Мариника Чернева

по административно дело № 3603 / 2021 г.

Производството по делото е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационните жалби на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя В. Караджов и от Централната избирателна комисия против Решение № 1636/15.03.2021 година на Административен съд София – град, десети касационен състав, по дело № 2363 по описа на съда за 2021 година, с което са отменени съвместните Указания относно обработването и защитата на личните данни, приети на основание чл.57, ал.1, т.49 от Изборния кодекс от Комисията за защита на личните данни с решение от заседание от 28.01.2021 год. и от Централната избирателна комисия с решение по т.4 от Протокол № 284 от 08.02.2021 година, в частта им: по раздел I „Общи положения“, т.2 в частта относно администратори, обработващи лични данни и лица, които обработват лични данни в изборния процес по указания на администратора: „...Правата и задълженията им по отношение на обработване на личните данни са ограничени, доколкото правата и задълженията им в изборния процес са изчерпателно и лимитативно изброени. Случаите, когато тези субекти обработват лични данни са изрично определени ИК /право на пряка видимост при установяване на резултатите от гласуването, право получаване на копие от секционния протокол и други/. При обработване на лични данни тези субекти не могат да излизат извън предвидените в ИК права и задължения“; по раздел II „Указания към администраторите на лични данни“, т.9 в частта „...Всички останали участници в изборния процес не могат да обработват лични данни чрез видеозаснемане и/или разпространение поради несъвместимост на ролята им в изборния процес с целта на обработване на лични данни чрез видеозаснемане в изборния процес. Функциите и ролите на тези участници изборния процес са изрично и лимитативно определени в ИК“.

В касационната жалба на Комисия за защита на личните данни се съдържат твърдения относно неправилното приложение по аналогия на чл.58 от ИК в решението на АССГ, като не са съобразени правните норми на Глава десета от АПК, в частност съобщение за оспорването - чл.181, с оглед упражняване на правата по чл.182, ал.2. Доколкото Указанията по чл.57, ал.1, т.49 от ИК не са сред посочените в чл.58, ал.1 ИК

административни актове, то и спрямо оспорването на Указанията не следва да се прилагат правилата на чл.58, ал.2 ИК. Навеждат се твърдения в жалбата, че Указанията по чл.57, ал.1, т.49 от ИК не са общ административен акт, тъй като с тях не възникват нови права и задължения и не се засягат законни интереси, доколкото правата и интересите на участниците в изборния процес произтичат пряко от ИК. Съображенията са, че указанията се отнасят до точно определен кръг от субекти, изрично дефинирани в ИК. В касационната жалба се излагат доводи, обосноваващи тезата, че Указанията не са акт за еднократен избор, а са с многократно действие, поради което не се отнасят само за изборите на 04.04.2021 год. Те са необходими с оглед еднаквото тълкуване на правилата и принципите за обработване на личните данни и е невъзможно ЦИК да ги променя при провеждане на конкретния избор. Касаторът твърди, че не е верен изводът на АССГ, че под никаква форма правото на ЕС не е приложимо спрямо провеждането на национални избори на държава членка. Твърди се, че съдът неправилно е тълкувал действието на Европейското право по отношение на защитата на физическите лица при обработването на личните данни, както и правилата по отношение на свободното движение на личните данни. Следва да се съобразяват правилата, предвидени в Регламента досежно гаранциите на правата. Твърди се, че липсва съобразяване приложимостта на Закона за защита на личните данни спрямо Регламента, доколкото същите не са уредени в него. Твърди се в жалбата, че съобразно нормата на чл.25д от ЗЗД администраторът или обработващият личните данни следва да приеме и прилага правила при мащабно обработване на лични данни или при систематично мащабно наблюдение на публично достъпни зони, включително чрез видеонаблюдение, с които въвежда подходящи технически и организационни мерки за защита на правата и свободите на субектите на данни. Касаторът възразява срещу извода на първоинстанционния съд, че Указанията се явяват лишени от правно основание. Аргументира се със защита на правата на гражданите в изборния процес. Възразява и срещу тълкуването на първоинстанционния съд, че изискванията за спазване на правилата на Регламента се отнасят само към членовете на инициативните комитети, удостоверяващи подкрепата на избиратели за независим кандидат в съответния вид избор. Счита, че това обстоятелство е нарушение на принципа за равнопоставеност на участниците в изборния процес. Комисията за защита на личните данни счита, че необосновано АССГ приема, че участниците в изборния процес осъществяват обществена дейност, при това на „обществено място“.

С оглед на изложеното КЗЛД моли настоящата инстанция да отмени изцяло обжалваното решение на АССГ, като остави в сила Указанията за обработването и защитата на личните данни, приети на основание чл.57, ал.1, т.49 от ИК от Комисията с решение от заседание на 28.01.2021 год. и от ЦИК с решение по т.4 от Протокол № 284/08.02.2021 год.

ЦИК в касационната си жалба излага доводи, обосноваващи твърдението, че Указанията не са общ административен акт и изводът на АССГ е неправилен. Позовава се на липсата на отбелязване, че те ще действат само за изборите на 04.04.2021 год., както и на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.49 ИК. Сочи се, че не е налице и изискването на чл.65 АПК указанията да се отнасят до неопределен брой лица, тъй като те се отнасят до участниците в изборния процес, които се явяват администратори на лични данни в самостоятелно качество или пък обработват лични данни от името на администратор. ЦИК възразява срещу извода за неприложимостта на правото на ЕС по отношение произвеждане на национални избори за членове на парламент или органи на местно самоуправление на държава – членка и в тази връзка съвместните указания не трябва да се съобразяват с него. ЦИК счита, че е неправилен извода на АССГ за правата на наблюдателите, застъпниците, представителите на партии, коалиции,

инициативни комитети и кандидати, че следва да се тълкуват разширително, като им се даде възможност по своя преценка да извършват дейности в изборния процес, подходящи за тази цел. Тези права са изчерпателно изброени в ИК и съответно те могат да обработват лични данни съобразно правомощията си, поради което не следва да се тълкуват разширително. ЦИК счита за неправилен извода на съда, че изборното помещение е обществено място по смисъла на §1а от ДР на Закона за здравето. Относими са разпоредбите на ИК, които регламентират специален статут на изборното помещение. В жалбата са посочени лицата, които могат да присъстват в изборното помещение, както при провеждане на изборите, така и при установяване на резултата. Направен е извода за гарантирана публичност и прозрачност във всеки един от етапите на изборния процес.

С оглед на цитираното в жалбата, ЦИК претендира обезсилване на атакуваното решение на АССГ, алтернативно, неговата отмяна.

Касаторите Комисията за защита на личните данни и Централната избирателна комисия заявяват в съдебно заседание становище за основателност на жалбите и отмяна на атакуваното съдебно решение на АССГ.

Ответникът по касационната жалба – Коалиция "Демократична България – Обединение", представлявана от А. Атанасов и Х. Иванов оспорват жалбите чрез процесуалният си представител в приложено по делото писмено становище и в съдебно заседание. Изразява се становище, че решението на АССГ е допустим, обоснован и законосъобразен акт. Сочи произнасяне на ВАС, с което е приета за допустима жалба срещу съвместни Указания относно обработването и защитата на лични данни, приети на основание чл.57, ал.1, т.49 ИК. Счита, че правилно и законосъобразно АССГ е приел, че спорните указания се явяват без правно основание за случаите, когато се произвеждат национални избори за народно събрание. Позовава се на материалния обхват на Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27.04.2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО. Счита, че дейностите по избиране и формиране на националните представителни органи на държавите членки не са в обхвата на компетентност на ЕС. Направен е изводът, че Регламентът не се прилага относно процедурните правила за провеждане на изборите за народно събрание в България. Спорните правила не касаят предизборна агитация, а се отнасят за процеса на преброяване на бюлетини за гласуване, които са анонимни и по никакъв начин не може да се разкрият политическите убеждения на гражданите. В отговора се извежда извода, че не е налице законова забрана за събиране на лични данни чрез видеозаснемане и разпространение на процеса на броене на бюлетините след края на изборния ден. Ответникът твърди, че предмет на делото касае спор относно преценката на два конкуриращи се интереса, на две групи конкуриращи се права: правото на неприкосновеност на личния живот и свързаната с това защита на личните данни от една страна и правото на информация, на гаранция за публичност, прозрачност и честност на изборния процес и равнопоставеност на участниците в него – от друга. Наведено е твърдението, че спорът е свързан с гаранциите за провеждане на изборите в рамките на конституционно установения ред, процес, който следва да се крепи върху информираността. Следва да се дадат гаранции за тайната на вота, поради това, заснемането и видеоразпространението на кадри от изборния ден следва да се направят при строги ограничения, които да обезпечат това конституционно гарантирано право. В отговора на ответника се твърди, че изборното помещение е обществено място, а членовете на комисиите са длъжностни лица. Заснемането на преброяването на самите бюлетини само по себе си не включва обработването на лични данни, тъй като бюлетината е анонимна. Лицата, които присъстват в изборното

помещение при преброяване на бюлетините в изборния ден са ясно определени в чл.272 ИК. Това са кандидати, застъпници и представители на партии, коалиции и инициативни комитети съгласно чл. 117, ал. 6 и чл. 124, ал. 1, наблюдатели – при спазване изискването на чл. 114, ал. 2, по един регистриран анкетъор от регистрирана социологическа агенция и представители на средствата за масово осведомяване, като им се осигурява пряка видимост при преброяване на гласовете. Това биха били лицата, които могат да извършат видеозаснемане. То може да се организира по начин, който да показва само бюлетините и техния брой, да изключва показване лицата на хората или да бъдат предприети други аналогични мерки за защита правата на лицата в изборното помещение. Ответникът моли настоящата инстанция да се произнесе с решение, с което да остави без уважение касационните жалби срещу атакувания съдебен акт на АССГ като неоснователни и недоказани.

Представителят на Върховна административна прокуратура изразява становище за неоснователност на касационните жалби по изложени съображения в съдебното заседание.

Върховният административен съд, състав на четвърто отделение, намира следното:

С Решение № 1636/15.03.2021 година по адм. дело № 2363 по описа за 2021 година Административен съд София – град, X касационен състав, е отменил обжалваните Указания, като незаконосъобразни. С посоченото съдебно решение е прието, че Общия регламент за защита на личните данни е неприложим в настоящият случай, тъй като по силата на чл.2, т.2, б. „а“ от същия регламент, той не се прилага за дейности извън приложното поле на правото на съюза, като то под никаква форма не е приложимо спрямо провеждането на национални избори – за членове на местния парламент или органи на местно самоуправление в държава - членка, в този смисъл приетите указания, като изготвени и приети въз основа на Регламент 2016/679 на ЕП и Съвета се явяват лишени от правно основание. Първоинстанционният съд е приел, че националният Закон за защита на личните данни /ЗЗЛД/ е неприложим в случая, тъй като неговата основна цел, изложена в чл.1, ал.3 ЗЗЛД, е да се осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент 2016/679, както и за целите по ал.2, като изборите за национален парламент не попадат сред нито една от двете цели.

С обжалваният административен акт – Указания се засягат права и законни интереси и се създават задължения за неопределен брой адресати. Пряко засегнати са посочените в него лица - застъпници, наблюдатели и представители на политически партии и коалиции и инициативни комитети, а косвено, опосредено, посредством посочените лица, засягането се разпростира върху обществеността, която излъчватата ги организация, представлява. При приемане на посоченият акт, компетентните органи са се позовали пряко на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), като видно от преамбюла на въпросните Указания, озаглавен „I Общи положения“, издателите на акта подчертават недвусмислено, че „Документът е изготвен въз основа на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679, Насоките на Европейската комисия относно прилагането на правото на Съюза в областта на защитата на данните в контекста на избори от 12.09.2018 г., както и практиката на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).“ Успоредно с това, в точка „2. Принципи на обработване на лични данни“ част „II. Указания към администраторите на лични данни“, изрично е посочено, че „Всички участници в изборния процес, независимо дали са публични органи или частно правни субекти, са задължени да обработват лични данни в съответствие с принципите по чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

Безспорно е налице законодателно изменение на чл.272 от Изборния кодекс (Доп. – ДВ, бр. 36 от 2021 год., в сила от 1.05.2021 год.). Съобразно него при отваряне на избирателните кутии и при установяване на резултатите от гласуването в изборното помещение може да присъстват кандидати, застъпници и представители на партии, коалиции и инициативни комитети съгласно чл. 117, ал. 6 и чл. 124, ал. 1, наблюдатели – при спазване изискването на чл. 114, ал. 2, по един регистриран анкетър от регистрирана социологическа агенция и представители на средствата за масово осведомяване, като им се осигурява пряка видимост, включително чрез видеозаснемане или видеоизлъчване в реално време при спазване изискванията за защита на личните данни при преброяване на гласовете.

Изборите, по които е образувано производството по делото са били насрочени за 04.04.2021 год., която дата предхожда изменението на правната норма.

Междувременно, по отправеното преюдициално запитване от страна на ВАС по настоящето дело, се произнесе СЕС с Решение С-306/20.10.2022 година. В отговор на отправено преюдициално запитване, с решение на СЕС е прието, че чл. 2, пар. 2, б."а" и чл. 6, пар. 1, б."д" вр. с чл. 6, пар. 2 от Регламент 2016/679 на ЕП и Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), трябва да се тълкува в смисъл, че обработването на лични данни при провеждане на избори в дадена държава членка не е изключено от приложното поле на този регламент. Съдът е посочил, че чл. 2, пар. 2, букви а) и б) е частично продължение на чл. 3, пар. 2, първо тире от Директива 95/46/ЕО на ЕП и на Съвета от 24 октомври 1995 год. и само обработването на лични данни, извършвано в рамките на дейност, присъща на държавите или на държавните органи и изрично спомената в чл. 3, пар. 2 или в рамките на дейност, която може да бъде причислена към същата категория, е изключено от приложното поле на Директивата.

Настъпилата законодателна промяна, действително представлява факт с правно значение, но тя следва да бъде обсъдена в контекста на преценката за наличието на правен интерес от обжалването на оспорения административен акт, а не на постановеното съдебно решение. Още повече, че с определение от 18.10.2021 год. по същото дело, съдебният състав е приел / в съответствие и с разрешения преди това спор от Върховния административен съд относно обжалваемостта на акта с определение № 3146 от 10.03.2021 год. по адм.д. № 2733/2021 год./, че атакуваният административен акт на ЦИК и КЗЛД е акт с многократно действие при и по повод провеждането на избори, независимо от техния характер, т.е., както за национален, така и за европейски парламент, както за органи на местно самоуправление, така и за президент и вицепрезидент. Съгласно нормата на чл.142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Процесното решение на ЦИК е издадено на основание чл. 57, ал.1, т. 49 ИК. Нормата е нова и е обнародвана в ДВ, бр. 17 от 2019 г., като съгласно нея ЦИК заедно с Комисията за защита на личните данни издава указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес. Касае се следователно за съвместна и съгласувателна процедура между Централната избирателна комисия и Комисия за защита на личните данни, като издадените Указания на ЦИК са в съответствие именно с правомощията, които тя има на основание новелата на чл. 57, ал. 1, т. 49 ИК. Приети по този начин, Указанията засягат пряко и непосредствено участниците в изборния процес, в това число администраторите на лични данни, участниците, които самостоятелно или от името на администратора обработват лични данни, съответно

лицата действащи под ръководството на администраторите на лични данни в изборния процес, имащи достъп до личните данни.

Указанията се приети съобразно предвиденото в чл. 57, ал. 1, т. 49 ИК и се отнасят до обработване на личните данни в изборния процес, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните, ОJ L 119, 4.5.2016, р. 1–88, само „Регламента“). Регламентът се прилага пряко и касае обработването на личните данни, в частност, тяхната защита в изборния процес. В чл. 1 от Преамбюла на Регламента е посочено, че защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни е основно право. Член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и член 16, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни.

Настоящата инстанция намира подадените касационни жалби, разгледани по същество, за основателни.

АССГ приема, че процесните Указания са с еднократно правно действие – за парламентарните избори, насрочени за 04.04.2021 год., поради което следва да се приеме, че те са общ административен акт.

Този извод на първоинстанционния съд е неправилен. Нормата на чл.65 от АПК дава определение на общ административен акт, като акт с еднократно правно действие, с който се създават права и задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица, като се включват и отказите да се издаде такъв акт. С Указанията не възникват нови права и задължения и не се засягат законни интереси, доколкото правата и задълженията на участниците в изборния процес произтичат пряко от ИК. Указанията за първи път са приети преди произвеждане на изборите за членове на Европейския парламент през 2019 год., непосредствено след влизане в сила на Общия Регламент за защита на личните данни. Именно, предмет на разглеждане от съда са и актуализираните указания относно обработването на личните данни в изборния процес. В съдържанието на Указанията никъде не се посочва, че същите се отнасят за конкретен избор. Нормата на чл.57, ал.1, т.49 ИК не предвижда, че указанията относно обработването на лични данни следва да се приемат за всеки конкретен избор, както това е предвидено при приемането на хронограмата и методиката за всеки отделен вид избор. С Указанията се засягат правила, но не се сочи, че с тях се засягат права и законни интереси, т.е. те са специфичен юридически акт с правно значение. Имат за цел да подпомогнат ЦИК при изработване и приемане на методическите указания за съответния вид избор за точно и еднакво прилагане на принципите и правилата за обработване на лични данни при произвеждане на избори в Република България.

В атакуваното съдебно решение се застъпва тезата, че под никаква форма правото на ЕС не е приложимо спрямо провеждането на национални избори – за членове на парламент или органи на местно самоуправление на държава – членка. Съответно, неговите институции не разполагат с компетентност в тази връзка. В частност, по силата на изричния текст на чл.2, т.2, б.»а» от ОРЗД, същият не е приложим спрямо нормативната уредба на изборите за Народно събрание, независимо от формата ѝ.

Този извод на първоинстанционния съд е неправилен. Обработването на лични данни в изборите не са изключени от правото на ЕС. Текстът на чл.2 от Регламента следва да се тълкува в съвкупност със съображенията от преамбюла на Регламента,

които поясняват материалния му обхват – предложения 16-21. Те изрично посочват спрямо кои въпроси не се прилага Регламента – в областта на националната сигурност, във връзка с общата външна политика и политиката на сигурност на Съюза. Предвидено е обработването на лични данни да може да бъде разрешено по съображения от обществен интерес, при условие, че са предвидени подходящи гаранции. Това предложение налага извода, че по отношение обработването на лични данни в изборния процес следва да се прилагат правилата за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, предвидени в Регламента. Законът за защита на личните данни е приложим, доколкото неговото приложно поле е по – широко от това на Регламента. Навсякъде в националното законодателство, където законодателят е преценил, че обработването на лични данни се извършва при спазване правилата и реда на закона, се прилага Регламент ЕС 2016/679. С нормата на чл.57, ал.1, т.49 се възлага на ЦИК и КЗЛД да разяснят правилата за обработване на лични данни в изборния процес.

Ограничително е тълкуването на първоинстанционният съд, че изискванията за спазване на правилата на Регламента се отнасят само към членовете на инициативните комитети, удостоверяващи подкрепата на избиратели за независим кандидат в съответния вид избор. С ИК е въведена законова фикция, приравняваща члена на инициативния комитет на администратор на лични данни по смисъла на Регламента.

АССГ приема в атакуваното решение, че участниците в изборния процес осъществяват обществена дейност, при това на обществено място. Доколкото не е налице друго легално определение, обществено е мястото, което е обществено достъпно и/ или предназначено за обществено ползване, без оглед на собствеността или правото на достъп, съгласно § 1а от Допълнителните разпоредби на Закона за здравето. Помещенията, в които се извършват дейностите от изборния процес, без съмнение са предназначени за обществено ползване, като законът изрично е посочил, че правото на достъп е ирелевантно. На свой ред, систематичното тълкуване на разпоредбите на ИК не разкрива основание дейности от обсъждания вид, извършвани на обществени места, да бъдат забранени за лица, чиято потенциална аудитория е значително по-ограничена в сравнение с професионалните медии.

Този извод на АССГ е неправилен. Наблюдателите, застъпниците и представителите на партии, коалиции и инициативни комитети са допуснати от законодателя за участие в изборния процес като представители на неправителствени организации. Като такива те действат от името и за сметка на съответната организация с цел постигане на уставните им цели. Те подпомагат и представляват интересите и кандидатите в кандидатските листи на партиите, коалициите и инициативните комитети пред държавните и местните органи, обществените организации и избирателните комисии, т.е. те представляват интересите на описаните правни субекти. Участниците в изборния процес, които имат право да присъстват в изборното помещение след приключване на изборния ден, същите имат ясно разписани права и задължения в ИК. Той изрично посочва обхвата на техните права. Противно на възприетото от АССГ, изборното помещение не е обществено място дори и в случаите, когато преди съответните избори сградата или мястото, в което се помещава изборното помещение да е била обществена. След определянето му за изборно помещение за срока и целите на провеждане на съответните избори, предоставените за целите на изборите помещения губят предназначението си за обществено ползване и следват правилата и реда, предвиден в ИК. Достъпът до изборното помещение не е свободен за неограничен кръг лица. Същото се запечатва преди изборния ден, а отварянето на помещението се отваря в присъствието на конкретни лица, за което се съставя протокол. В изборния ден е позволен достъп само на избирателите и на други участници в изборния процес с разрешение на председателя на СИК/РИК/ОИК. След

приключване на изборния ден помещението не е общодостъпно. Предвид на изложеното, неправилно АССГ приема, че се прилагат правилата за видеозаснемане на публично/обществено място. Гаранциите са предвидени в разпоредбата на чл.25д от ЗЗЛД.

Съдът не е отчел обстоятелството, че при произвеждане на изборите са предвидени достатъчно механизми, осигуряващи и гарантиращи тяхното законосъобразно протичане при максимална прозрачност в действията на изборната администрация, възможност за застъпниците и наблюдателите да присъстват в изборното помещение при проверката и преброяването на бюлетините.

Предвид на изложеното, настоящият състав на Върховният административен съд, Четвърто отделение намира, че подадените касационни жалби са основателни и атакуваното решение на АССГ като неправилно, следва да бъде отменено. Подадената първоначална жалба, по което е образувано производството пред АССГ на Коалиция „Демократична България – Обединение» срещу съвместни Указания относно обработването и защитата на личните данни, приети на основание чл. 57, ал. 1, т. 49 от ИК от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с решение от заседание от 28.01.2021 год. и от Централната изборителна комисия (ЦИК) с решение по т. 4 от Протокол № 284 от 08.02.2021 година, в частта им: - по раздел I «Общи положения», т.2 в частта относно администратори, обработващи лични данни и лица, които обработват лични данни в изборния процес по указания на администратора: „Правата и задълженията им по отношение на обработване на личните данни са ограничени, доколкото правата и задълженията им в изборния процес са изчерпателно и лимитативно изброени. Случаите, когато тези субекти обработват лични данни са изрично определени ИК /право на пряка видимост при установяване на резултатите от гласуването, право получаване на копие от секционния протокол и други/. При обработване на лични данни тези субекти не могат да излизат извън предвидените в ИК права и задължения; - по раздел II «Указания към администраторите на лични данни», т.9 в частта „Всички останали участници в изборния процес не могат да обработват лични данни чрез видео заснемане и/или разпространение поради несъвместимост на ролята им в изборния процес с целта на обработване на лични данни чрез видеозаснемане в изборния процес, следва да се отхвърли като неоснователна.

Разноски в производството не са претендирани, поради което настоящата инстанция не присъжда такива.

Водим от гореизложеното, Върховен административен съд, Четвърто отделение, в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по касационните жалби на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя В. Караджов и от Централната изборителна комисия Решение № 1636/15.03.2021 година на Административен съд София – град, десети касационен състав, по дело № 2363 по описа на съда за 2021 година като незаконосъобразно.

ОТХВЪРЛЯ жалбата с вх. № 8370/11.03.2021 година на АССГ на Коалиция "Демократична България – Обединение", представлявана от А. Атанасов и Х. Иванов, по която е образувано дело № 2363 по описа на съда за 2021 година срещу Указания относно обработването и защитата на личните данни, приети на основание чл.57, ал.1, т.49 от Изборния кодекс от Комисията за защита на личните данни с решение от заседание от 28.01.2021 год. и от Централната изборителна комисия с решение по т.4 от Протокол № 284 от 08.02.2021 година, в частта им: по раздел I „Общи положения”, т.2 в частта относно администратори, обработващи лични данни и лица, които

обработват лични данни в изборния процес по указания на администратора: „...Правата и задълженията им по отношение на обработване на личните данни са ограничени, доколкото правата и задълженията им в изборния процес са изчерпателно и лимитативно изброени. Случаите, когато тези субекти обработват лични данни са изрично определени ИК /право на пряка видимост при установяване на резултатите от гласуването, право получаване на копие от секционния протокол и други/. При обработване на лични данни тези субекти не могат да излизат извън предвидените в ИК права и задължения“; по раздел II „Указания към администраторите на лични данни“, т.9 в частта „...Всички останали участници в изборния процес не могат да обработват лични данни чрез видеозаснемане и/или разпространение поради несъвместимост на ролята им в изборния процес с целта на обработване на лични данни чрез видеозаснемане в изборния процес. Функциите и ролите на тези участници изборния процес са изрично и лимитативно определени в ИК“ като неоснователна.

Решението е окончателно.